

CHẮC LÀ CHUYỆN GIAI THOẠI

Lâu rồi, đọc trên facebook, nhà văn Nguyễn Quang Vinh kể chuyện đợt xét kết nạp Hội viên Hội Nhà văn Việt Nam lần đầu tổ chức tại Văn Miếu. Sau khi có kết quả bỏ phiếu, nhà thơ Trần Đăng Khoa rón rén vào nhà vệ sinh điện thoại báo cho nhà văn Nguyễn Quang Vinh biết ông vừa được xét kết nạp vào Hội Nhà văn Việt Nam, giọng nhà thơ thần đồng cứ ào ào ròn rên vì sợ ông Hữu Thịnh (Chủ tịch Hội Nhà văn Việt Nam lúc bấy giờ) đang đứng đái gần đấy mà "nghe được thì chết.". Tôi cười, nghĩ chắc nhà văn Nguyễn Quang Vinh viết giai thoại giỡn vui chứ chuyện đấy thì đâu đến nỗi nhà thơ Trần Đăng Khoa phải rón rén ròn rên vậy.

Chợt nhớ lần nhà thơ Đoàn Thị Lam Luyến đến Nhà sách Bảo Thắng ở 179 phố Hàng Bông, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội (tôi thuê mặt bằng mấy năm 1996-1999) chào đổi sách cuốn "**Chân dung và đối thoại**" của nhà thơ Trần Đăng Khoa. Ngó sinhe in 20.000 bản, tôi hỏi chị Lam Luyến: "Sao để sinhe cao thế chị? 5.000 hay 10.000 bản thôi, chứ để cao thế này thì chết tiền nhuận bút à.". Chị Lam Luyến cười: "*Trần Đăng Khoa ranh ma lắm, không ngây thơ như cái vỏ ngoài xù xì chất nông dân của Khoa đâu. Đưa bản thảo, Khoa yêu cầu trả nhuận bút mức cao của 20.000 cuốn thì mới để Thanh Niên xuất bản, còn không Khoa sẽ chuyển cho nhà xuất bản khác. Khoa nói "**Chân dung và đối thoại**" sẽ in gấp 10 lần, 20 lần 20.000 bản, nhà xuất bản lãi lớn... Óc dân buôn như thế, qua mặt Khoa làm sao được.*". Tôi định hỏi chị có phải như lời đồn là cứ có khách nữ đến thăm nhà thì dù là công việc hay thăm hỏi, thậm chí là cả "đối tượng" được người mai mối dẫn đến "ra mắt" thì thần đồng thơ Trần Đăng Khoa cũng nhất quyết cứ phải mở toang hết các loại cửa, bật sáng hết cỡ các loại đèn rồi ngồi phải thật xa khách nữ, nói phải tông giọng oang oang với khách nữ để người ở ngoài dù ở rất xa cũng biết tông đấy là "*cuộc gặp trong sáng lành mạnh*", nếu ai nhắc thần đồng thơ nói nhỏ nhỏ đủ nghe hoặc vô tình khép cửa lại để "*mưa gió bụi bặm khỏi tạt vào nhà*" thì nhà thơ Trần Đăng Khoa dứt khoát sẽ mở toang lại các cửa mà cao tông giọng nhắc nhở: "*Chả có gì khuất tất mờ ám ở đây mà phải đóng cửa nói nhỏ nhỏ cho đủ nghe cả*". Và chuyện xưng hô khi tiếp khách nữ cũng rất lạ, nhà thơ thần đồng cũng quán triệt "quan điểm" không gọi khách nữ là chị là em mà mặc định tất tạt khách nữ hoặc là "*thím*", hoặc là "*mợ*" để khách nữ cùng dứt khoát rõ ràng "*tư tưởng lành mạnh*" khi giao tiếp với thần đồng thơ Trần Đăng Khoa. Tôi nghĩ, chắc cũng lại là mấy chuyện mua vui bên mớ rau điều thuốc chén trà nên thôi không hỏi.

Chập ấy, nhà thơ Trần Đăng Khoa còn làm việc ở phố Lý Nam Đế nên cuối chiều ông thi thoảng qua nhà sách Bảo Thắng mua sách. Lần thấy ông vào mua cuốn "**Chân dung và đối thoại**", tôi nhắc nhân viên khi nhà thơ thanh toán thì chiết khấu cho ông 50% theo giá bìa vì nghĩ ông mua "**Chân dung và đối thoại**" để tặng bạn bè, người thân, người mến mộ... nên giảm giá như với khách mua buôn để ông đỡ thiệt thòi.

Lần khác, nhà thơ Đoàn Thị Lam Luyến đến chào đổi sách cuốn "**Đảo chìm**", cũng là sách của nhà thơ Trần Đăng Khoa, tôi kể chị nghe chuyện nhà thơ Trần Đăng Khoa mấy tháng nay tuần nào cũng qua nhà sách mua vài chục cuốn "**Chân dung và đối thoại**". Tôi tấm tắc xuýt xoa: - *Anh Khoa phải là người tình nghĩa, quý trọng bạn bè lắm mới mua nhiều sách như thế để*

tặng... Thì một khách hàng đang đứng chọn mua sách thủng thủng chêm lời: -"Ông ấy mua để bán lại cho bạn đọc đấy anh ạ. Nhà tôi bán nước ở cạnh cơ quan ông ấy, lính tráng ông ấy ra quán uống nước nói ông ấy thuộc mẫu người ăn vào cân sắt mà ỉa ra cả cân mốt đĩnh, khiếp lắm!". Thấy tôi lẩm bẩm: - Làm gì có chuyện đó... Thì vị khách khẳng định anh nói thật, không hề góp chuyện mua vui. Nghe chuyện, nhà thơ Đoàn Thị Lam Luyện cứ tủm tỉm cười.

Hà Nội, tối 20 tháng 10-2022

ĐẶNG XUÂN XUYẾN

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/DangXuanXuyen.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MANG VỚI HƠN 11500 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC